

[Bjørn Poulsen]

4) På baggrund af ikke mindst de danske erfaringer med EF må det undre, at EF-Kommissionen kan få sig selv til at sige: »EF har eksisteret i godt en snes år. Der er ingen, der har meldt sig ud. Det hænger nok sammen med, at EF er noget, man ikke ønsker sig sat uden for, når man først har erfaret dets værdi«.

5) I Grønland pågår der for tiden en diskussion om den samfundsudvikling, som skal finde sted efter hjemmestyrets indførelse. Denne diskussion er central for ethvert udviklingsområde. EF-Kommissionen har sit standpunkt klart og stiller sin enorme økonomiske magt bag, at det bliver gjort kendt: »Småindustri, som på enkelte områder er igangsat, har strenge kår alene af den grund, at Grønlands placering i verden og det spinkle befolkningsunderlag gør konkurrencevilkårene hårde. Fremtidens erhvervsøkonomiske grundlag kan dog formentlig baseres på storindustri, såfremt forventningerne om fund af olie, gas og mineraler indfries«.

Det må i øvrigt undre, at EF-Kommissionen mener at kunne bruge det såkaldte danskerhad som argument for EF, når EF-Kommissionen tilbyder den grønlandske befolkning en videreførelse af den samfundsmodel, der har skabt så store problemer på Grønland.

6) Kommissionen vedstår, at etableringsfriheden kan skabe problemer på Grønland: »Privatiseringen af erhvervslivet i Grønland er af nyere dato. Det er derfor ikke mærkeligt, at det var danskerne, der fra starten kom til at dominere erhvervslivet. Det har medført et politisk ønske om at favorisere grønlandske erhvervsdrivende. Dette ønske er ikke ganske foreneligt med principiel etableringsfrihed EF-landene imellem. Alligevel må man konstatere, at muligheden for, at andre EF-statsborgere skulle etablere sig i det grønlandske erhvervsliv, er temmelig teoretisk«.

På baggrund af EF-Kommissionens trøsterige ord kunne det være interessant at høre, om regeringen deler Kommissionens teoretiske opfattelse.

Besvarelse (24/7 78):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

I foråret 1978 udgav EF Presse- og Informationskontor her i København, der som

bekendt sorterer under EF-Kommissionens Generaldirektorat for Information, en pjece med titlen »Grønland og EF«.

Bortset fra, at det som sagt er et godt stykke tid siden, at pjecen udkom, og at en tilbagebetrækning derfor ville være post festum, har jeg selvfølgelig ingen intentioner om at søge pjecen tilbagekaldt.

Enhver – såvel Bjørn Poulsen som EF-Kommissionen – har ret til at have sin egen mening om forholdet mellem Grønland og EF og ret til at trykke og udgive denne mening. Dette agter jeg ikke at forhindre nogen i.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på hr. Bjørn Poulsens egen udlægning af pjecen. Min og regeringens holdning om dette spørgsmål kan der ikke herske tvivl om. Den er ved adskillige lejligheder kommet klart til udtryk både over for EF og over for grønlanderne.

Til indenrigsministeren (14/7 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Finder ministeren, at kommunen har opfyldt en informationsopgave, når den lader huslejenævnet vurdere huslejen med kraftig nedsættelse til følge, bruger den nedsatte husleje til beregning af boligtilskud, men ikke underretter lejererne om muligheden for at få nedsat huslejen?«

(Spm. nr. 997).

Begrundelse.

Århus kommune har i en række tilfælde brugt det kommunale huslejenævn til at vurdere højden af en husleje, før man beregner boligsikring til en lejer.

Der er meget, der taler for at bruge netop huslejenævnet til en sådan vurdering i stedet for embedsmænd. Huslejenævnet har jo stor ekspertise. Der er ikke lovhjemmel til at pålægge huslejenævnene den pågældende opgave, men de har i Århus påtaget sig den.

Sorteper er imidlertid blevet lejerne, fordi de kun får udbetalt boligsikring efter den nedsatte husleje.

Det ville have været rimeligt at underrette borgerne om deres ret til at anmode huslejenævnet om at pålægge den pågældende udlejer at nedsætte huslejen.